

Hoofdlijnen in de Bijbel

Inleiding

Dit document geeft aan wat wij geloven wat de hoofdlijnen in de Bijbel zijn, en wat we niet, en wat we wel geloven. Ook wordt aangegeven wat wij naar uitzien, en wat het doel is van ons als gelovigen.

Hoofdlijnen

Wij geloven dat de hoofdlijnen in de Bijbel zijn als volgt:

- God schiep de hemel en de aarde (land) in zes dagen (Gen. 1:31-Gen. 2:3, Ex. 20:11). God schiep de aarde zeer goed (Gen. 1:31). Hij zet de mens in de hof van Eden om die te bouwen en te bewaren (Gen. 2:15).
- De mens zondigt, en wordt uit de hof van Eden verdreven (Gen. 3). Op de aarde gaat het nu van kwaad tot erger (Gen. 4:23, 24). Steeds meer geweld (Gen. 6:11), en Gods zonen gaan in tot de dochters van de mensen, met als nageslacht reuzen (Gen. 6:1-4). God heeft zoveel verdriet van wat er gebeurt (Gen. 6:1-7), dat deze eerste wereld, deze verdorven aarde, wordt gestraft met de zondvloed, en ten onder gaat (Gen. 6:11-13). Alleen Noach en zijn gezin en vertegenwoordigers van elke diersoort gaan in de ark en worden behouden (Gen. 7:7-9).
- Na de zondvloed sluit God een verbond met Noach en zijn zaad: de hele mensheid. Het teken van dit Noachitisch verbond is de regenboog (Gen. 9). Ook had God wetten gegeven aan Adam en geeft God wetten aan Noach, waaraan de hele mensheid zich moet houden. De rabbijnen hebben deze wetten, nu bekend als de Noachidische geboden, afgeleid uit de Bijbel. Daarna ontstaan de 70 volken (Gen. 10), die God verspreidt over de hele aarde (Gen. 11).
- God roept Abram, om naar het land te gaan dat God Hem wijst Gen. 12:1-3). Abram gaat en gelooft God, en God rekent het geloof van de onbesneden Abram tot gerechtigheid (Gen. 15:6, Rom. 4). Daarna sluit God een verbond met Abram en zijn zaad: het Abrahamitisch verbond. Alle volken zullen in het zaad van Abraham, Israël, worden gezegend (Gen. 12:1-3). God is de God van Abraham, Izak en Jakob, Hij is de God van hun zaad, en Hij geeft hun het land (Gen. 15). Abram moet worden besneden en krijgt de naam Abraham (Gen.17).
- Bij de berg Sinaï wordt het zaad van Abraham, Izak en Jakob tot het volk Israël, het priestervolk van deze aarde. Het hele volk Israël is bedoeld om priesters te zijn, om de hele aarde te zegenen (Ex. 19:5,6), zoals aan Abraham beloofd. God sluit het Sinaïtisch verbond met het volk Israël, en geeft aan hen Zijn wet, om vorm te geven aan hun dienst van God. God heeft hen uitgekozen uit alle volken van de aarde om Zijn persoonlijk bezit te zijn (Deut. 7:6). God leidt het volk Israël naar Zijn land, naar de plaats, Die Hij heeft verkozen, naar de berg van Zijn heiligheid (Ps. 78:54). Het volk Israël wordt gesteld tot een hoofd boven de volken, wanneer ze Gods geboden zouden doen (Deut. 28:13).
- Het volk Israël beërft het land. Eerst is er een periode van richters, daarna van koningen. De tempel wordt gebouwd. God roept Zijn volk Israël bij monde van de profeten voortdurend op om Hem te gehoorzamen, om Zijn Thora te onderhouden (Jer. 12:13). Het volk Israël zondigt echter voortdurend, zodat zij tenslotte uit hun land worden verdreven. De Assyrische en Babylonische wegvoering. Eerst het tien-stammenrijk naar Assyrië, daarna ook het twee-stammenrijk naar Babel (dat ondertussen de nieuwe machthebber was geworden).
- Profeten kondigen niet alleen het oordeel aan vanwege hun zonden. maar God geeft bij monde van de profeten ook de belofte van het herstel van Israël in de toekomst, namelijk een nieuw verbond, een vernieuwing van het Sinaïtisch verbond: God belooft aan Zijn volk Israël de Messias, en de uitstorting van de Heilige Geest (Jer. 31:31-34, Ez. 36:22-31). Vanwege hun zonden gaat het Joodse land ten onder (Jes. 10:22), maar het Joodse volk zal terug keren uit de ballingschap (Jes. 10:21), hersteld worden (Jes. 11:10-16), en hun land vernieuwd worden (Jes.

11:9, Jes. 65:17-25, 2 Kron. 7:14). Maar pas bij de huidige terugkeer uit alle landen van de hele wereld zal Israël volledig worden hersteld.

- De profeet Jesaja moet profeteren “Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet”, woorden die steeds weer terug komen in de Schrift (Jes. 6:9,10, Deut. 29:4, Jer. 5:21, Ez. 12:2, Matth. 13:13-15, Hand. 28:24-29). Vanwege hun zonden werd het hart van het volk verhard, en hun ogen toegesloten, totdat uiteindelijk, nadat aan de heidenen het evangelie verkondigd zou zijn, hun hart zou worden besneden (Deut. 30:1-10, Rom. 11:7-36). Dan horen deze doven en zien deze blinden, wanneer Jezus de Messias als Koning regeert, Jes. 32:1-4, Jes. 29:18!
- Na de terugkeer uit Babel wordt de tempel herbouwd – dit is de tweede tempel -, maar een aantal eeuwen daarna wordt ook die tempel verwoest (70 na Christus), het hele land verwoest (132-135 na Christus), en het volk Israël verspreid over de gehele aarde: het begin van de Grote Verdrukking, namelijk een periode van ongeveer 2000 jaar waarin het Joodse volk ontzettend is verdrukt.
- Tijdens de periode van de tweede tempel wordt de Messias, de Heere Jezus, geboren. God vervult zo diverse beloften Die Hij heeft gedaan (b.v. Jes. 53). Jezus Christus staat garant voor het hele Joodse volk, Hij bevestigt in Zijn eigen bloed het nieuwe verbond, dat is gesloten met Israël, het Joodse volk (namelijk met het huis van Israël en het huis van Juda, Jer. 31:31, Hebr. 8:8). Hij sterft om Zijn volk Israël te bevrijden van hun zonden (Matth. 1:21), en de verloren stammen van Israël weer terug te brengen (Joh. 11:49-52), en staat weer op uit de dood (Lukas 24), als een garantie voor de opstanding van al de Zijnen (Jes. 26:19, 1 Kor. 15:20-26).
- De Heere Jezus gaat terug naar de hemel (Hand. 1) en ontvangt een Naam boven alle naam (Filip. 2:9-11). Hij stort Zijn Heilige Geest uit op Zijn volk Israël (Hand. 2), om hen bekwaam te maken voor hun roeping om een koninklijk priesterdom te zijn.
- De leidlieden van Israël nemen het woord van de apostelen niet aan, maar verwerpen hun Messias (Hand. 4-7, Luk. 9:22, 17:25, 20:13-19). Horende horen zij niet, en ziende zien zij niet, zoals Jesaja heeft geprofeteerd (Jes. 6:9,10). Zij hadden hun hart vet gemaakt, slecht gehoord en hun ogen dicht gedaan. Daarom had de Heere Jezus tot hen in gelijkenissen gesproken, zodat ze niet zouden zien en horen, zich bekeren, en door God genezen worden (Matth. 13:10-17). Gods plan B gaat in werking treden, dan maar eerst de heidenen, en pas als het evangelie over de hele wereld is verkondigd, zal Israël worden hersteld (Hand. 13:45-47, Matth. 24:14, Hand. 28:25-31).
- Een aantal jaren na de uitstorting van Gods Geest op het Joodse volk, maakt God aan Zijn heiligen (Hebr. 10:14, Ef. 3:5, Hand. 10) duidelijk dat ook wij, heidenen, (ondanks dat er geen verbond bestaat tussen God en ons onbesneden heidenen), toch mogen delen in de vergeving van zonden in het bloed van Jezus Christus, en mogen delen in de uitstorting van de Heilige Geest en mede-erfgenamen mogen zijn met het Joodse volk. De aanduiding “heidenen” heeft geen negatieve connotatie, maar betekent niet-Joden, niet van nageslacht van Israël.
- Wanneer steeds meer heidenen gaan geloven, komt de vraag op of zij moeten worden besneden en de Thora onderhouden, net zoals de Joden, die geloven in Jezus Christus. Het antwoord is een duidelijk nee. De Thora is wel blijvend gegeven aan het verbondsvolk Israël, het Joodse volk, maar het Joodse volk is door de Thora nooit en te nimmer behouden geworden. Alleen door de genade van God worden mensen behouden.
Er was nog geen verbond gesloten met Abram, hij was nog niet besneden, toen Abram God geloofde, en daardoor rechtvaardig was. De Thora kwam pas 430 jaar later. Dus komt de zaligheid zowel voor Jood als heiden alleen door het geloof in Jezus Christus, en hoeven de heidenen de Thora niet te onderhouden, en dus ook niet besneden te worden.
De heidenen, ook de gelovigen onder hen, dienen de zeven Noachidische geboden te onderhouden, d.w.z. een deel van de hele Thora, die aan het Joodse volk is voorgeschreven. Niemand is zonder wet, iedereen mag zich verblijden in de Gods genade, en zich houden aan de wetten die voor hem / haar geldt.

Gelovigen uit de volken moeten zich niet laten besnijden (Hand. 15:23-29, Gal. 5:2-5), de besnijdenis is het teken van het Abrahams zaad in de lijn van Izak en Jakob, de stamvader van de stammen van Israël.

- Paulus schrijft een aantal brieven, zoals:
 - Rom.: ondanks het eeuwige onderscheid tussen het uitverkoren volk, het verbondsvolk Israël, het Joodse volk, en de heidenvolken, worden zowel Jood als heiden alleen zalig door het geloof in Jezus Christus.
 - Gal.: gericht aan de heidenen die dreigen misleid te worden door Joden, die niet beseffen hoe alles echt en volledig in Jezus Christus wordt gevonden (Kol. 2:9,10), en menen dat een stukje onderhouding van de Thora toch wel onontbeerlijk is. Omdat dat afbreuk doet aan het volmaakte werk van Jezus Christus, en de mens terugwerpt op zichzelf, met het faillissement van de wereld voor de zondvloed en van het Joodse volk voor ogen, gaat Paulus fel te keer tegen het opleggen van de Thora aan heidenen.
 - Ef.: benadrukt de eenheid tussen het Joodse volk enerzijds, en de heidenen anderzijds. Jood en heiden hebben één Geest ontvangen, één geloof in Jezus Christus, enz.
 - Kol.: De heidenen die in Jezus Christus geloven zijn niet minder dan de besneden Joden, leden van het verbondsvolk Israël: want de gelovige heidenen zijn óók besneden, namelijk van hart. Daarvan legt een gelovige heiden getuigenis af, als hij / zij zich laat onderdompelen in het watergraf (Kol. 2:11,12).
- Het Evangelie van het Koninkrijk van God wordt eerst in de hele wereld gepredikt tot een getuigenis voor alle volken, om Gods Licht te brengen tot aan het einde van de aarde (Jes. 49:6) Want alle volken mogen delen in Zijn Geest en de uiteindelijke verlossing. Wie gelooft in de Heere Jezus, laat Zich dopen, en staat na het watergraf met Hem op in een nieuw leven door Zijn Geest (Kol. 2:12), uitziende naar de opstanding der doden, en een eeuwig leven met de Messias, de Heere Jezus, in Zijn koninkrijk. Na deze verkondiging tot aan het einde van de aarde, zoals in onze dagen is gebeurd, komt de voltooiing (Matth. 24:14).
- In afwachting van het bruiloftsfeest, van deze hoop (namelijk op het herstel van de hele aarde), komen de plaatselijke gelovigen uit het Joodse volk en de andere volken bijeen, en vormen zo een gemeente. Tezamen vormen alle gelovigen het lichaam van Jezus Christus, waarvan Hij het hoofd is (Ef. 3:6, Ef. 4:4).
- De gemeente verkondigt het evangelie overal, en brengt het in de praktijk (Rom. 12), en prijzen en loven God, zodat uiteindelijk Israël moet bekennen dat hun Messias is gekomen, en jaloers is (Rom. 10:19, Deut. 32:21,43), en zij zullen zeggen tot hun Messias: "Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren!" (Matth. 23:39, Ps. 118:26).
Dan komt Jezus Christus terug (Zach. 14:4) om Koning te zijn over Zijn volk Israël (Zach. 14:9, Jer. 23:5, Luk. 1:31-33, Joh. 19:19), en via Israël over de hele aarde (Deut. 28:9,10,13): het vrederijk (Openb. 20:1-6, Jes. 2:1-5, 11:6-12:6).
Althans, zo had het moeten zijn.... In werkelijkheid heeft de christelijke kerk de Joden zwaar vervolgd, en in veel gemeenten wordt totaal niet beseft dat God Zich voor altijd heeft verbonden met het volk Israël, met een verbondsrelatie die niet geldt voor andere volken of gelovigen uit andere volken (Ex. 3:15, Gen. 17:7,8, Ex. 34:28, Jer. 31:31-34). De gemeente is ver afgeweken van het Woord van God, het is niet te verwachten dat de gemeente het Joodse volk ooit nog jaloers zal maken.
- Er komen steeds meer dwalingen in de kerk, waar de apostelen al voor hebben gewaarschuwd (1 Kor. 11:19, 2Petr. 2:1). Via de zogenoemde kerkvaders kwamen er steeds meer ketterijen in de kerk, zoals één ouderling (bisschop) hoger stellen dan andere ouderlingen – waardoor uiteindelijk het pausdom zich kon ontwikkelen -, een allegorisch schriftuitleg (vergeestelijking), in de kiem de leringen van het vagevuur, de eucharistie, de kinderdoop, het celibaat, ontkenning van het komende vrederijk, aanbidding van de heiligen. De kerk werd vervuld van antijudaïsme en antisemitisme, en Israël werd compleet afgeschreven. Zie ook <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kerkvaders.pdf> en

<https://christenenvoorisrael.nl/2013/09/antisemitisme-en-de-kerk/>. Uiteindelijk is de afval, de scheiding tussen de christelijke kerk en de Joden, compleet. De Rooms Katholieke Kerk ontstaat, en het hoofd daarvan zegt dat hij in plaats van (het Griekse woord anti betekent “in plaats van”) Christus op aarde is: de paus die dus zelf zegt dat hij de antichrist is, gezeten in de tempel van God (2 Thess. 2:4). Zie ook <https://weguitbabylon.nl/de-antichrist-volgens-de-bijbel/>. Men verbied ook te huwelijken (1 Tim. 4:3), en uiteindelijk wordt gesteld dat de ‘heilige vader’ onfeilbaar is: godslastering. De kerk is een hoer geworden (Openb. 17). De Joden worden gedwongen om over te gaan naar de Katholieke Kerk en haar afgodsbeelden te aanbidden: “aldaar zult gij andere goden dienen, hout en steen...” (Deut. 4:28). De paus is dus de antichrist, daarmee bedoel ik niet een specifieke persoon (specifieke paus), maar het ambt van paus. De antichrist heerst dus ettelijke eeuwen lang in de kerk, die de tempel van God had moeten zijn, maar waarin alle ongerechtigheid hierboven genoemd een plaats heeft gekregen.

- Daniël zag profetisch achtereenvolgens het Babylonische Rijk, het Medisch-Perzische Rijk, het Grieks-Macedonische Rijk en het Romeinse Rijk verschijnen (Daniël 2, Daniël 7). Later ontstond in hetzelfde gebied, in de landen van het Midden Oosten, het Ottomaanse Rijk (Openb. 13), met Mohammed als profeet (Openb. 19:20). Het islamitische rijk heeft ook diverse keren geprobeerd Europa op de horens te nemen, in 1683 (<https://isgeschiedenis.nl/nieuws/beleg-van-wenen-laatste-ottomaanse-invasie-van-europa>) stonden de Turkse legers voor de poorten van Wenen (Openb. 17).
- Bij de Reformatie krijgt de Rooms Katholieke Kerk een behoorlijke slag toegediend: de Heere werkt via de Geest van Zijn mond(2 Thess. 2:8). Pas bij zijn terugkeer zal Hij de ongerechte teniet maken door Zijn verschijning.
- Na de verwoesting van het hele land, en de verdrijving van het volk Israël over de gehele aarde, keren de Joden, Israël, vanaf ongeveer 1840 terug uit de diaspora vanuit de gehele wereld naar hun eigen land, zoals God heeft voorgezgd (Ez. 36). Vanaf die tijd vormen Joodse inwoners een meerderheid in Jeruzalem. Het volk Israël keert terug uit alle naties, stammen, volken en talen (Openb. 7:9), terug naar hun eigen land (Ez. 36:28, Deut. 30:5).
- Na de pakweg 2000 jaar Grote Verdrukking in de diaspora, begonnen met de verwoesting van Jeruzalem en het hele land door de Romeinen, een volk met de adelaar in het vaandel (Deut. 28:49), wanneer alle vloeken die Mozes heeft voorgezgd over hen gekomen zijn (Deut.30:1), is de Grote Verdrukking geëindigd met het dieptepunt de Shoa, de tijd van Jakobs benauwdheid (Jer. 30:7), door de Duitsers, een volk met de adelaar in het vaandel (Deut. 28:49).
- In 1917 bevrijdt de Britse generaal Allenby Jeruzalem van de Ottomaanse heerschappij (Jes. 31:5). Daarna begint het Chanoeeka feest.
- In 1947 / 1948 wordt het volk Israël geboren op één dag (Jes. 66:8, Ez. 37:8). Daarbij wordt echter de helft van de stad bezet door Jordanië, en de Joodse bewoners systematisch verdreven uit de oude stad, en alle synagogen verwoest, zoals voorgezgd in Zach. 14:2.
- In 1967 verovert Israël Oost-Jeruzalem op Jordanië, en is de hoofdstad van Israël, Jeruzalem, weer herenigd. De tijden van de heidenen zijn vervuld (Luk. 21:24), wat de Bijbel de Grote Verdrukking noemt, is definitief ten einde! Het land wordt hersteld, het volk Israël wordt aan de top van de volken gezet (<https://aardvarkisrael.com/israels-thriving-startup-industry/>, Deut. 28:1, 30:7). Wel is er nog veel christenvervolgning en anti semitisme...
- Uiteindelijk worden al Gods vijanden verslagen (Ez. 38, 39), en Israël volkomen verlost. Eerst zitten zij nog wel in de schuilkelders (Jes. 26:20), maar God gaat Israëls vijanden verslaan.
- De Heilige Geest wordt in een ongekende mate op het volk Israël uitgegoten (Joël 2:28-32), zodat ze door Zijn Geest hun roeping als koninklijk priesterdom kunnen gaan vervullen. Het Joodse volk wordt rein door het bloed van Jezus Christus (Joël 3:21), zij worden met Hem begraven in de doop, en ontvangen de Heilige Geest (Ez. 36:25-27). Israël, het Joodse volk, de Bruid (Openb. 21), heeft zich versierd met Gods rechtvaardigheid (Openb. 19:8, Jer. 2:32), nu kan het bruiloftsfeest (Matth. 22:1-14) beginnen. Het wordt vervuld wat de HEERE zegt van Zichzelf:

“zij zullen Mij zien Die zij doorstoken hebben” (Zach.), en het volk Israël neemt hun Messias aan. De leiders van Israël zullen zeggen: "Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren!" (Matth. 23:39, Ps. 118:26). Eindelijk hoort en ziet Israël, het Joodse volk (Jes. 6:9,10, Matth. 13:10-17), en is hun hart niet langer vet, maar besneden (Deut. 30:1-10).

- De Heere Jezus, de Messias, keert terug om Koning te zijn over Zijn volk Israël, en vanuit Jeruzalem en via Zijn volk over de gehele aarde.
- De doden staan op en worden samen met Zijn volk opgenomen om de terugkerende Messias te ontmoeten op de wolken in de lucht (1 Thess. 4:17). De Heere Jezus woont voor altijd bij Zijn volk en de volken worden geoordeeld (Matth. 25:31-46), om wat ze Zijn broeders, het Joodse volk, hebben aangedaan.
- Het volk Israël is dan een priesterlijk koninkrijk, tot zegen voor de hele wereld (Jes. 2, Micha 4:1-7). In het nageslacht van Abraham worden nu alle volken gezegend: de heidenen wandelen in het licht van dit vernieuwde Joodse volk (Openb. 21:24, Jes. 60:3, Ps. 102:22), en dit licht van het vernieuwde Jeruzalem is het Lam Jezus Christus (Openb. 21:3), is de HEERE (Jes. 60:1,2).
- De tempel wordt herbouwd (hetzij voor, hetzij na de komst van de Heere Jezus) – de derde tempel -, en uiteindelijk wordt de hele aarde hersteld. De Heere Jezus regeert vanaf Zijn troon te Jeruzalem, zoals er geschreven staat: “Uw God is Koning” (Jes. 52:7), en: ”de HEERE van de legermachten zal regeren op de berg Sion en te Jeruzalem” (Jes. 24:23). De macht van Satan is ten einde. Het vreedrijk (Jes. 2), het Koninkrijk van God, is dan gekomen, Israël is eindelijk het hoofd van de volken, zoals Hij heeft beloofd. De Heere Jezus, de Koning der Koningen (Openb. 19:16), is Koning!
Halleluja, want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden (Openb. 19:6). Hij woont bij hen, en is hun God (Openb. 21:3), en wist alle tranen van hun 2000 jaar grote verdrukking, alle tranen van de Shoa, van hen af (Openb. 21:4).

Verwerping van dwalingen

Al spoedig na de apostelen kwam helaas de afval, die uiteindelijk culmineerde in een fysieke scheiding tussen de kerk en de gelovigen uit Israël. Tijdens de Concilie van Nicea worden Joodse bisschoppen voor het eerst niet uitgenodigd. Een “stedehouder Christi” zette zich in Gods tempel, de gemeente, verbood de priesters (vervangingstheologie!) van de kerk te huwen, en vervolgde de Joden. De blindheid van de kerk werd veel en veel groter dan de blindheid van de Joden.

Nu zitten we met de ellende van 2000 jaar kerkgeschiedenis, het is waar dat het grootste deel van Israël nog een bedekking heeft waardoor ze hun Messias niet kunnen herkennen (Jes. 6:9-12, Matth. 13:13-17, Hand. 28:26, Deut. 30:6), maar ook op de volken en de christenheid ligt een deksel (Jes. 25:7). Een deksel, gevlochten door de kerkvaders, de beeldenverering (afgodendienst), het verwerpen van het volk Israël (vervangingstheologie – anti betekent “in de plaats van”, de vervangingstheologie is de theologie van de antiChrist: de kerk in plaats van Israël), onjuiste interpretaties van de Bijbel zoals de bedelingenleer (<https://weguitbabilon.nl/komt-israel-nog-in-de-verdrukking/>), gering achten van Israël (zoals in zo veel gemeenten, waar gezien de prediking Israël blijkbaar nergens in de Bijbel staat), etc., etc.

De één ziet uit naar een opname (die er nooit zal zijn), de ander trekt alle verbonden naar zich toe, nog een ander zit in de duisternis vanwege een uitverkiezingsleer, en ander meent dat er nu totaal geen enkel onderscheid is tussen Jood en heiden, nog een ander heeft totaal niets met Israël, de één meent dat hij Israël is in geestelijke zin, de ander meent dat hij Israël is in fysieke zin – maar zonder enige grond-, en ongeveer niemand ziet welke plaats en roeping God aan Israël heeft gegeven.

De kerk is een puinhoop geworden. En dan hebben we het nog niets eens over de evolutie theorie die een plaats binnen de kerk heeft gekregen, en gaan we maar niet in op de vrijzinnige stromingen, en andere stromingen buiten de protestantse hoek van de kerk.

We zijn daarom helaas genoodzaakt duidelijk te stellen wat we niet, en wat we wel geloven:

Geloofspunten

Wat we niet geloven:

- Wij zijn geen geestelijk Israël. Wij verwerpen elke geestelijk Israëlvisie, niet alleen zoals die zich manifesteert in de aloude vervangingstheologie, maar ook moderne varianten daarvan.
- Wij zijn geen Efraïmieten. De Efraïmgedachte is de idee dat de christenen Efraïm zouden zijn. Het is een ernstige vorm van de vervangingstheologie, een moderne variant daarvan, die de afgelopen decennia opeens ontstaan is. Daarmee verwerpen wij de leer van b.v. Iris Bouwman en Janny Holster. Een goede weerlegging van de Efraïmgedachte is te vinden op: <http://www.seedofabraham.org/downloads/ephraimite%20error.pdf> Zie ook het artikel “Laat je niet afleiden” (<http://neverbesilent.org/nl/2016/01/laat-je-niet-afleiden/>) en “Ben jij een Efraïmiet?” (<http://neverbesilent.org/nl/2013/05/ben-jij-een-efraimiet/>). Zie ook het artikel van de International Alliance of Messianic Congregations and Synagoges Steering Committee: https://s3.amazonaws.com/media.cloversites.com/8a/8a6bd14a-1a05-4f26-8dc1-b355631ec972/documents/One_Law_Two_Sticks.pdf
- Wij behoren niet tot de 10 stammen. Er zijn geen historische aanwijzingen dat wij van het volk Israël zouden afstammen.
- Wij behoren niet tot het huis van Israël, terwijl de Joden tot het huis van Juda behoren. Natuurlijk is de oorspronkelijke betekenis van ‘Jood’ afstammeling van de stam Juda. Maar eerst ging het tien stammenrijk in de diaspora, en daarna werd het twee stammenrijk (Juda en Benjamin) weggevoerd naar hetzelfde gebied. Door de heidenen werden daarna zowel de afstammelingen van het tien stammenrijk en de afstammelingen van het twee stammenrijk allemaal Joden genoemd.
- Wij zijn geen Zebulon. Wij (Nederland) zijn geen Zebulon omdat in Gen. 49:13 staat: "Zebulon zal aan de zeekust wonen, ja, hij zal wonen aan de kust, bij de schepen, en zijn zijde zal naar Sidon gericht zijn." (HSV), en deze profetie niet vervuld zou zijn. In plaats van zeekust zou men ook kunnen vertalen: strand, haven, baai aan een grote hoeveelheid water (groot in de context van die tijd!), m.a.w., de profetie kan duiden op een haven aan een belangrijke rivier, in plaats van de kust van de Middellandse Zee. Er staat ook niet dat Zebulon aan die wateren woont, maar er staat ל, een lamed. Een lamed betekent naar, tot. Zebulon zou een grote haven hebben, een haven voor schepen, naar (gericht op Sidon, zoals in het vervolg van de tekst staat. Zebulon kreeg zijn erfdeel van Jozua in het midden van de andere stammen, en ontwikkelde zich tot een stam die handel dreef, en had een belangrijke haven aan de rivier Kishon. Ze haalden goederen uit Sidon, en vervoerden dat b.v. tot aan Damascus. Zebulon was dus gevestigd langs een belangrijke handelsroute (rivier de Kishon), als vervulling van deze profetie. Hun grens rijkte tot aan Jokneam (Jozua 19:10, 11), destijds een knooppunt van 2 belangrijke handelsroutes, één daarvan tot Akko (en verder). De profetie van Jakob is dus vervuld in de tijd van Jozua.
- Wij zijn geen priesters, wij zijn geen koninklijk priesterdom. Petrus, de apostel voor het Joodse volk (Gal. 2:9), schrijft in zijn brief aan de vreemdelingen in de diaspora (1 Petrus 1:1), d.w.z. de Joden die verstrooid waren onder de volken, dat zij een koninklijk priesterdom zijn (1 Petrus 2:9), en wijst daarmee de messiasbelijdende Joden terug op hun roeping (Ex. 19:5,6). Zij zijn een heilig (=afgezonderd tot de dienst van God) volk, Gods eigendom. Niet de gemeente zal regeren, maar het volk Israël.
- Wij behoren niet tot Gods volk. Nergens in de Bijbel is te vinden dat wij Gods volk zijn (geworden) of aan Gods volk Israël worden toegevoegd. De mensen die Petrus Gods volk noemt terwijl ze eerst niet Gods volk waren (1 Petrus 2:10), zijn de Joden in de diaspora aan wie hij zijn brief schrijft, die hij terug wijst op hun roeping, en die oproept om goed te wandelen onder de heidenen (niet-Joden, niet-Israëlieten), 1 Petrus 2:12).

- Wij zijn niet het licht der wereld. Het licht der wereld is Israël (Jes. 49:6, Hand. 13:47). De Heere Jezus, het Licht der wereld (Joh. 8:12, Joh. 1:9), spreekt dit op grond van de Thora tot Zijn volk Israël (Matth. 5:14).
- Wij zijn niet geënt op Israël. In de Romeinenbrief staat nergens dat de olijfboom Israël is. De edele olijfboom kan geen beeld zijn van Israël, want door ongeloof kan iemand die Joods is en bij Israël hoort nooit ophouden dit te zijn. De wilde olijfbomen zijn de koninkrijken van de wereld. De gecultiveerde olijfboom is het Koninkrijk van Israël dat het Koninkrijk van God vertegenwoordigd met haar Koning. De Koning is de wortel van David, de Zoon van David, de Koning van het Koninkrijk van God: de Messias. Zij van Israël (het Joodse volk) die niet in Koning Messias geloven worden weg gebroken van het Koninkrijk waar zij van nature bij horen. De heidenen kunnen door geloof in Koning Messias, de Heere Jezus, een onderdaan worden van het Koninkrijk van God. Dit zelfde geldt ook voor zij die Israël zijn, het Joodse volk. Overigens wordt in het evangelie Israël vergeleken met een vijgenboom (Matth. 24:32).
Wij zijn ook niet ingelijfd in Israël, dat idee komt uit een berijming van psalm 87. In die psalm staat echter iets totaal anders! Allerlei volken roemen op hun afkomst, waar ze geboren zijn. Maar God geeft Zijn volk Israël een heerlijke plaats, en zal roemen van Zijn volk: jullie zijn in Sion geboren!
- Wij noemen ons niet met de naam van Israël (Jes. 44:5). Gezien de context betekent dat de eeuwenlang beschimpde Joden nu trots de naam van Israël zullen gaan dragen.
- Wij zijn geen heiligen. Wanneer in het NT de term heiligen wordt gebruikt, zijn het of de Israëlieten, de Joden, of het is niet af te leiden uit het tekstverband. Zodat je niet uit het NT kan concluderen dat de term heiligen wel eens voor heidenen wordt gebruikt. B.v. in 2 Thess. 1:10: de Heere Jezus komt om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, het Joodse volk, en om bewonderd te worden in allen die geloven, de heidenen, die het getuigenis van de apostelen geloofden.
- Wij zijn geen voortzetting van de groep Egyptenaren die samen met de Israëlieten uit Egypte trok. Zowel in het OT als in het NT wordt gesproken over een groep mensen. Omdat zowel het Hebreeuwse woord vergadering en het Griekse woord vergadering dat in het OT / NT wordt gebruikt vertaald is als gemeente, is het nog niet hetzelfde. Anders zou ook bijvoorbeeld de Algemene Vergadering van de VN hetzelfde zijn als de Vergadering der Gelovigen. Natuurlijk is dat onzin, zo moeten we ook niet de gemeente in de woestijn verwarren met de NT gemeente.
- Wij zijn geen proselieten zoals Ruth. Ruth werd door haar belijdenis “uw volk is mijn volk” een Jodin. Wij belijden wel “uw God is mijn God”, maar het unieke van de NT gemeente is nu juist dat wij geen Jood worden, maar door het geloof in de Messias van Israël ook bij God mogen horen, net zoals de Joden. Jood en heiden blijven net zo verschillend als man en vrouw, maar zijn door het geloof in Jezus de Messias één (Gal. 3:28), en vormt de NT gemeente een nieuw lichaam, die er in de tijd van het OT nog niet was (Ef. 3:5-12).
- Wij behoren niet tot de bruid. Israël, Jeruzalem, is de bruid (Openb. 21:9). Het vernieuwde Jeruzalem dat Johannes in Openb. 21 en 22 ziet, is dezelfde stad die beschreven wordt in Jes. 60. De volken (wij) wandelen in het Licht van deze Bruid. En God heeft niet twee bruiden.
- Wij zitten niet in een verbond. Niet in het verbond met Abraham gesloten, ook niet in het nieuwe verbond, dat met het huis van Juda en het huis van Israël is gesloten. Wel delen we in de zegen van God dankzij de verbonden die God met Israël heeft gesloten.
- Wij zijn niet de uitverkorenen. De uitverkorenen zijn de Joden, Israël is het uitverkoren volk. Bijvoorbeeld in Matth. 20:16: “velen zijn geroepen, waar weinigen uitverkoren”, een tekst die verkeerd is vertaald, en had moeten luiden: “Velen zijn de geroepenen, weinigen de uitverkorenen.”. M.a.w.: het aantal uitverkorenen, de Joden, valt helemaal in het niet bij het grote aantal gelovigen uit de volken, die geroepen worden om het evangelie te geloven. Want iedereen, niet alleen een Jood, maar ook elke heiden (= niet-Jood), wordt geroepen om het evangelie te geloven, en door Jezus de Messias weer verzoend te zijn met God de Vader, de God van Israël.

Wat we wel geloven:

- Wij zijn heidenen (= niet-Joden, =niet-Israëlieten), die samen met het Joodse volk ook met God verzoend zijn door het geloof in de Joodse Messias (Ef. 2:16), door wat Hij deed aan het kruis. Wij zijn gelovigen uit de volken, die geloven in de Joodse Messias van Israël, de Heere Jezus.
- Wij hebben samen met het Joodse volk door één Geest toegang tot de Vader (Ef. 2:18), de Geest Die Jezus de Messias uitgestort heeft, eerst op Zijn eigen volk tijdens het Shavu'ot feest (Hand. 2), en daarna ook op de heidenen (Hand. 10).
- Wij zijn niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar mogen samen met de Joden burgers zijn in het Koninkrijk van God, mogen samen met de Joden bij God wonen. Daarmee zijn wij geen Joden geworden, maar hebben wij ook een plaats gekregen in Gods Koninkrijk (Ef. 2:19).
- Wij zijn heidenen en geen Joden, en blijven net zo verschillend als man en vrouw, maar zijn wel samen één geworden (Gal. 3:28), één nieuwe mens (Ef. 2:15).
- In de Messias zijn wij, Jood en heiden, één lichaam, één Geest, één hoop, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen, Ef. 4:4,6). De heidenen vormen samen met de heiligen (= het Joodse volk) één gemeente bestaande uit Jood en heiden, ondanks al hun verschillen, die daardoor niet worden opgeheven (Ef. 3).
- Wij zijn geroepen (Rom. 1:5,6, Matth. 20:16).
- Wij delen in de zegen die God al beloofd heeft aan Abraham voor de volken (Gen. 12:3), door het geloof in Jezus de Messias (Rom. 4:11).
- Wij wandelen in het Licht dat God gegeven heeft aan Zijn volk Israël (Jes. 49:6), dat tot ons is gekomen door het Joodse volk (Hand. 13:47), het Licht dat het vernieuwde Jeruzalem verlicht (Jes. 60:1), en wij mogen wandelen in het licht van het vernieuwde Jeruzalem (Openb. 21:24).
- Wij zijn geënt (Rom. 11:17) op de wortel (Rom. 11:16, 17, 18), de Messias. Wij beërven samen met het Joodse volk het Koninkrijk dat van God is (Rom. 3:7).
- Wij zijn vrienden van de Bruidgom.
- Wij zien samen met het Joodse volk uit naar de vernieuwde hemel en het vernieuwde land, waarop de Heere Jezus zal regeren als Koning over Zijn volk Israël, en via Israël over de hele wereld (Ps. 22:29, Ps. 29:10, 11, Ps. 47, Matth. 2:2, 5:35, Lukas 1:33, 23:38, Joh. 12:15).
- Wij worden opgeroepen om de Joden terug te brengen naar hun land (Jes. 66:20).
- Wij worden geroepen om voor Israël te bidden (1 Thess. 5:25).
- Wij worden geroepen om voor Israël te proclameren (Jes. 62:6,7).
- Wij worden geroepen om Israël te zegenen (Gen. 12:3).
- Wij worden geroepen om de Messias belijdende Joden te ondersteunen (1 Kor. 16:1-3, 2 Kor. 9): wij worden geroepen om de gelovigen in Jeruzalem en Israël te ondersteunen met aardse goederen (b.v. financieel) (Rom. 15:26-29), in het besef van wat wij te danken hebben aan Israël, dat wij door de Joodse Messias, de Heere Jezus, mogen delen in hun geestelijke zegeningen.

Doop:

Enkele citaten uit het formulier om de kinderdoop te bedienen, zijn: “Als wij gedoopt worden in de Naam van de Vader, betuigt en verzegelt ons God de Vader dat Hij met ons een eeuwig verbond der genade opricht en ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt”, “Immers, wat God zegt tot Abraham, de vader van alle gelovigen, geldt ook voor ons en onze kinderen: “Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u” (Genesis 17:7).”, “Omdat (onder het nieuwe verbond) de doop in plaats van de besnijdenis gekomen is, behoort men de kleine kinderen als erfgenamen van het rijk van God en van Zijn verbond te dopen.” (<http://heiligedoop.nl/wp-content/uploads/2017/12/Hertaald-Doopsformulier.pdf>).

Uit deze citaten is heel erg duidelijk hoe de kerk zich op de plaats van Israël heeft geplaatst: God heeft Zijn verbond met Zijn volk Israël gesloten, en de kerk claimt ook zo'n verbond, wat echter nergens in de

Bijbel staat. Ook is de doop niet in de plaats van de besnijdenis gekomen, dat is de ernstige dwaling van de vervangingstheologie. De besnijdenis is een teken van het eeuwige verbond tussen God en Zijn volk, de doop is een begraven worden met Christus in de dood, om met Hem op te staan in een nieuw leven (Rom. 6:3-8).

Wij verwerpen daarom de kinderdoop, en geloven dat de geloofsdoop de Bijbelse doop is.

Wet:

In de Thora staan in totaal 613 geboden en verboden. Er zijn geboden voor koningen, voor priesters, voor Leviëten, voor vreemdelingen, voor mannen, voor vrouwen. Er is dus niemand die alle 613 geboden en verboden moet houden, want niemand is én man én vrouw én priester én Leviet én vreemdeling tegelijk. De Joodse rabbijnen hebben in de Thora gekeken welke geboden voor de heidenen gelden, en hebben deze de Noachidische geboden genoemd. Daar moeten wij ons aan houden. Door ons aan deze Noachidische geboden te houden worden wij niet behouden, net zo min als de Joden behouden worden door zich te houden aan al de geboden van de Thora die voor hen gelden. Behouden worden wij alleen door de genade van God, door het geloof in de Messias, de Heere Jezus, zowel Jood als heiden.

God sluit met Noach een verbond: er zal nooit meer een vloed komen die heel de aarde zal vernietigen en waarbij alle mensen en dieren omkomen. Rabbijnen hebben n.a.v. Noach de zgn. Zeven Noachidische Geboden opgesteld als een richtlijn voor heel de mensheid, zodat er een humane wereldsamenleving zal zijn. Ze staan niet als zodanig bij elkaar genoemd in de Thora maar zijn wel allemaal Bijbels! Ze zijn de minimale richtlijnen voor iedere beschaafde samenleving. De noachidische voorschriften zijn gegeven aan Noach na de zondvloed. Ze gelden voor de hele mensheid, omdat alle mensen afstammen van Noach. De geboden zijn: Eer God (JHWH) en doe niet aan afgoderij (Gen. 18:19); vloek de Naam van God niet (Lev. 24:16); stel rechters aan (Gen. 18:19); snij geen stukken vlees af van levende dieren (Gen. 9:4); steel niet (Gen. 2:16-17, blijf van de Boom af...); bega geen onzedelijkheid (Lev 20:10-21); vergiet geen bloed (Gen.9:6).” (uit een nieuwbrief van Yair Strijker). Iets klassieker geformuleerd:

1. Avoda Zara: het verbod van afgodendienst,
2. Birkat HaSjeem: het verbod van G-dslastering,
3. Sjefichoet Damiem: het verbod van moord,
4. Arajot: het verbod van bloedschande,
5. Gezel: het verbod van diefstal,
6. Ever Min Hachai: het verbod een lidmaat van een levend dier af te snijden,
7. Diniem: het gebod van rechtsspraak.

Wij moeten ons dus wel aan een aantal geboden houden die in de Thora staan, en de apostel Paulus heeft diverse zaken voor ons heidenen geconcretiseerd in diverse geboden die in het NT aan de gelovigen uit de volken worden voorgeschreven. Maar nergens in de Bijbel is b.v. terug te vinden dat de heidenen die niet in het land Israël wonen, de sabbat of de feesten moeten houden. Het wordt in de Schrift nergens aan ons heidenen verplicht, terwijl de apostelen zelf toch echt heel Thora getrouwe Joden waren, die de sabbat en al de geboden van de Thora hielden.

Als gelovigen uit de volken mogen we met het volk Israël de sabbat en de feesten meevieren, dat is heel mooi, maar het is niet verplicht, het hoeft niet. Wanneer de Heere Jezus regeert vanuit Jeruzalem, zullen de (afgevaardigden van de) volken wel Loofhuttenfeest vieren in Jeruzalem, maar nu is nog niets verplicht. Overigens is bijbels gezien de sabbat de rustdag (verplicht voor de Joden), en de eerste dag van de week, de dag waarop de Heere Jezus is opgestaan, is een geschikte de dag om God te aanbidden. Men kan dus ook heel goed op zondag als gemeente samen komen, we vinden dat in b.v. Hand. 20:7. Anderzijds zien we in Hand. 13:44 dat bijna een hele stad, Jood en heiden, op sabbat samen komt (tenminste, de Joden verzetten zich daar tegen), om het evangelie te horen.

In de Bijbel is niet voorgeschreven wanneer de gemeente van Jezus de Messias moet samenkomen, komt men op sabbat samen, prima, komt men op zondag samen, ook helemaal prima.

Wat de feesten betreft, inderdaad zegt God: Het zijn Mijn feesten. Maar Hij geeft ze aan het volk Israël, en nergens in de Bijbel aan de heidenen. En wanneer de NT gelovigen nauwgezet de feesten proberen in acht te nemen, omdat er Joden naar de gemeenten in Galatië gaan die willen dat die gemeenten de sabbat en de andere feesten in acht moeten nemen, waarschuwt de apostel Paulus daar heel sterk voor (Gal. 4). Samen met Israël de sabbat en de feesten meevieren: prima, maar het is geen verplichting, of noodzaak o.i.d. En als we de sabbat of de feesten met Israël meevieren, mogen we daar een eigen passende invulling aan geven.

Het is uiteraard wel heel mooi en goed om ons te voegen naar Gods scheppingsorde, en in het ritme van Israël op de sabbat, de zevende dag, te rusten, met al dan niet de dienst op sabbat of op de eerste (achtste) dag van de week. Maar een ieder zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd (Rom. 14:5,6). De één komt op sabbat samen in een messiasbelijdende gemeente, en hij dankt God, de ander komt op de eerste dag van de week samen in een christelijke kerk, en hij dankt God. Laten we elkaar geen last opleggen waar de Heilige Geest dat niet doet, en God danken in de Messias, Jezus Christus. Laten we ook het belang zien van de achtste (nieuwe eerste) dag, zoals die al naar voren komt bij de besnijdenis (Gen. 17:12), het beweegoffer van de Eersteling (Lev. 23:11, 1 Kor. 15:20) het Shavu'ot feest (Lev. 23:16, Hand. 2:1), en het Loofhuttenfeest (Lev. 23:36). In de Thora is zowel de zevende dag als de achtste (eerste) dag van groot belang!

Wat betreft de besnijdenis voor ons heidenen, de apostelen wijzen dat af (Hand. 15), en ook Paulus wijst dat af in 1 Kor. 7:18 en Gal. 6.

Verwachting

Wij geloven niet in een opname van de gemeente en een toekomstige Grote Verdrukking, maar wij verwachten de wederkomst, de terugkeer van de Heere Jezus, en zien uit naar het Koninkrijk van God en het volledige herstel van Israël. Zie verder het boek [Israël, de wet, de Grote Verdrukking, de opname en de toekomst](http://www.fuma.nl/WatZegtDeBijbel.php), te lezen / downloaden op <http://www.fuma.nl/WatZegtDeBijbel.php>.

Oproepen voor gelovigen

- Wanneer we ons nog niet hebben laten dopen op grond van het geloof in de Messias, de Heere Jezus: laat u dopen!
- Wanneer er gelegenheid voor is, kunnen we op gepaste wijze aangeven dat we geloven in de God van Israël, en de Heere Jezus, de Messias, beseffende dat wij in een wereld leven waarin het evangelie tot aan de einden der aarde is verkondigd (Jes. 49:6, Matth. 24:14), en dat we nu leven in de tijd van het herstel van alle dingen (Hand. 3:21).

Verder wordt bij de geloofspunten genoemd:

- Wij worden opgeroepen om de Joden terug te brengen naar hun land (Jes. 66:20).
- Wij worden geroepen om voor Israël te bidden (1 Thess. 5:25).
- Wij worden geroepen om voor Israël te proclameren (Jes. 62:6,7).
- Wij worden geroepen om Israël te zegenen (Gen. 12:3).
- Wij worden geroepen om de gelovigen in Jeruzalem en Israël te ondersteunen met aardse goederen (b.v. financieel) (Rom. 15:26-29), in het besef van wat wij te danken hebben aan Israël, dat wij door de Joodse Messias, de Heere Jezus, mogen delen in hun geestelijke zegeningen.